

Turkish transcript:

Abdülkadir: Benim adım Abdülkadir, soyadım Şafak. Trabzon Vakfikebir, Şenocak köyündesiniz. Şu anda gördüğünüz yer benim köyüm. Yaşım 23, hala burdayım. İlkokulu köyümde okudum. Şehrimiz Vakfikebir, Şenocak köyümüz oraya bağlı olduğu için ortaokulumuzu orda litemizi de orda okuduk. Ondan sonra üniversiteye hazırlık, kazanamadık. Askerliğe gittik, askerliği bitirdik. Askerliğimizi de Bayrampaşa'da yaptık, Bayrampaşa cezaevinde yaptık, Türkiye'nin en büyük cezaevi. Dünyada zannedersem ikinci sırada oluyor büyüklükte, büyük bir cezaevi, orda yaptım. Askerliğimi yeni bitirdim geldim, hala köydeyim. Mesleğim kalebodur ustası, ayrıyetten şöförlüğü de var. Şu anda ne kalebodur, ne şöförlük, askerlikten geldim, biraz stres atıyorum, köy işleri falan bu yaz böyle geçcek (correct form: *geçicek*). Evliyim, hanımım benimle beraber köyde duruyor, bir çocuğum var, adı Edanur, küçük, iki yaşında...iki yaşında. Annem sağ, babam sağ, üç kardeşiz, bir abim var, abim de dijital uydu sistemlerinde çalışıyor, şu anda kendisi burada değil. Köyümüzden geçen bir arkadaş bize korna vurdu ona el ettik. Yine konumuza dönelim, kardeşim üniversiteye hazırlanıyor, abim yirmidört yirmibeş yaşında, evet oğlu da var, benim kızımdan daha büyük, adı Adem, elini burnuna götürme Adem, Adem soyadı Şafak bu da büyüyünce sporcu olacak, Trabzonspor'da oynayacak, bizim takım, tuttuğumuz takım Trabzonspor.

Röportajcı: Bir de şeyi merak ediyoruz, sizin ileriye yönelik planlarınız, ne yapmak istiyorsunuz, hani köyü anlattınız?

Abdülkadir: Benim ileriye dönük yaşamımda şöyle bir planım var, şu anda güvenlik şirketine gidiyorum, Pasifik, güvenlik elemanı olarak, sertifika almayı düşünüyorum. Ondan sonra işte bir yere güvenlikçi olarak girmeyi düşünüyorum, bütün yaşamımı köyde geçirmeye niyetim yok, ama emekli olduğumda ilk gelecek yer yine burası olacak, çünkü bu güzelliği terk edemiycem (correct form: *edemeyeceğim*). Bazı arkadaşlarımın da yine desteğiyle beraber, köyden çıkmayı düşünüyorum, daha rahat bir yaşam kendime sunmayı düşünüyorum, en azından emekli olana kadar, ondan sonra tekrar köyüme dönerim, burda yerimiz, evimiz çok, kendime ait bir yer de bulabilirim, ev de yapabilirim. Rahat bir yaşam için elimden geleni yapcam(correct form: *yapacağım*). Başka da herhangi bir düşüncem yok ileriye dönük şu an.

Röportajcı: Nerede yaşamak istiyorsunuz? Türkiye'nin neresinde? Trabzon'un neresinde yaşamak istiyorsunuz?

Abdülkadir Vallahi genel olarak söylemek gerekirse doğduğun yer değil de doydüğun yerde rahatsın derler, işte mesleğimizin yani pasifik güvenlik elemanı olarak mesleğimizin nerde para getireceğini bulursak, ki o da aşağılarda, İstanbul'larda falan oluyor, büyük bir ihtimal İstanbul'da çalışırım, zaten askerliğimi orada yaptığım için İstanbul'u karış karış biliyorum, ben postaydım, devamlı dışarı çıkıyordum, İstanbul'u

kariş kariş gezdim, her yerini biliyorum. Orda olursa orda yaparım, yalnız bunun haricinde, benim amcam var İzmit'te, amcamın oğulları, fabrikada çalışmaya oraya da gidebilirim, ordan da bir haber bekliyorum, büyük bir ihtimal onlardan da bir haber gelir ama, ama tabi onlardan fabrikada çalışmak için bir haber gelene kadar bu güvenlik şirketini bitirmeyi düşünüyorum. Şu anlık bu kadar yani. Görüşürüz!

Röportajcı: Tamam.

English translation:

Abdülkadir: My name is Abdülkadir; my surname is Şafak. You are now at the Şenocak village of the Vakfikebir district of the city of Trabzon. The place you see now is my village. I am 23 years old, and I am still here. I went to primary school in my village. Since our village, Şenocak, is a village in the district of Vakfikebir, we went to middle school and high school there. Then we studied for the university entrance exam, but we could not get into one. Then we went to do military service; we finished it. I did my military service at Bayrampaşa, at the Bayrampaşa jail. It is the biggest jail in Turkey. [speaker uses the plural pronoun instead of the singular one] I think it is the second largest jail around the world; I did [military service] there. I finished my military service just recently. I am still in the village. I am a *kalebodur* worker, but I have also worked as a driver. I am neither working as a *kalebodur* worker nor as a driver currently. I returned from my military service, I am just relaxing, keeping myself busy with village things. This is how I am planning to spend the summer. I am married, my wife is with me in the village, I have one child, her name is . . . she is little, only two years old . . . two years old. My mom is alive, my dad is alive, we are three siblings, my brother is working at digital satellite systems; he is not around nowadays. A friend passing by our village honked, so we waved to him. Let's come back to our subject. My sister is studying for the university entrance exam. My brother is 24-25 years old. Yes he has a son, older than my daughter. His name is Adem,. Don't play with your nose, Adem. Adem, his surname is Şafak, he is going to be a sportsman when he grows up; he is going to play soccer in Trabzonspor, our team. We are fans of Trabzonspor.

Interviewer: We are also curious about what your plans for your future are, what do you want to do, you talked about the village . . . ?

Abdülkadir: The plans that I have for my future . . . I am attending [a course in] a security firm, Pasifik, as a security personnel. I am planning to get a certificate. After that I am planning to start working as a security personnel somewhere. I don't want to spend all my life in the village, but when I retire, I will come back here because I cannot leave this beauty. With the support of some of my friends, I am planning to get out of the village, and I have a better life for myself, at least until I get retirement; after that, I will come back to my village. We have land here, we have a lot of houses, I can find a place for myself. I can even build a house. I will do everything that I can for a comfortable life. I do not have any other plans for the future other than these.

Interviewer: Where do you want to live? Where in Turkey? Where in Trabzon?

Abdülkadir: Actually, when we think in general, it is said that one is not happy where he is born, but where he is fed (proverb); thus, [we will go to] where we can earn money as a security personnel, which would possibly be somewhere around İstanbul, I will probably work in İstanbul. Since I did my military service there, I know every place in İstanbul. I was the postman. I was usually outside [of the jail]; I wandered around İstanbul. I know every single place of the city. If I can find a job there, I will work there, but also, my uncle lives in Izmit. My uncle's sons . . . I can also go there to work at the factory. I am also waiting to hear from them, but of course until I hear from them I am planning to finish [the certificate program] at the security firm in the meantime. That's all for now. See you later!

Interviewer: Thank you.

About CultureTalk: CultureTalk is produced by the Five College Center for the Study of World Languages and housed on the LangMedia Website. The project provides students of language and culture with samples of people talking about their lives in the languages they use everyday. The participants in CultureTalk interviews and discussions are of many different ages and walks of life. They are free to express themselves as they wish. The ideas and opinions presented here are those of the participants. Inclusion in CultureTalk does not represent endorsement of these ideas or opinions by the Five College Center for the Study of World Languages, Five Colleges, Incorporated, or any of its member institutions: Amherst College, Hampshire College, Mount Holyoke College, Smith College and the University of Massachusetts at Amherst.

© 2003-2009 Five College Center for the Study of World Languages and Five Colleges, Incorporated